

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Προπομπός συμφωνίας οι διαφωνίες εντός του ΔΝΤ;

Ανοιχτές διαφωνίες στους κόλπους του ΔΝΤ αποκάλυψε η χθεσινή κρίσιμη και πολυαναμενόμενη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου για την Ελλάδα. Δημοσιονομικά και χρέος τα «αγκάθια».

Οι δημοσιονομικοί στόχοι και η βιωσιμότητα του χρέους δεν προκαλούν τελικά τριβές μόνον μεταξύ ΔΝΤ και Ευρωπαίων, αλλά διχάζουν ακόμη και το ίδιο το Ταμείο. Κατά τη χθεσινή κρίσιμη συνεδρίαση του Δ.Σ. δεν ελήφθη μεν, όπως αναμενότο, απόφαση για τη συμμετοχή του Ταμείου στο τρίτο πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδας, εντούτοις ήρθαν στην επιφάνεια οι διαφορετικές προσεγγίσεις που υπάρχουν στους κόλπους του οργανισμού για το ελληνικό ζήτημα.

Ευχή και κατάρα το ΔΝΤ για τον Β. Σόιμπλε

Προχωρώντας σε μια μάλλον θετική ανάγνωση της εξέλιξης αυτής, τηλεγράφημα του γερμανικού πρακτορείου ειδήσεων dpa που αναμεταδίδεται και από την Handelsblatt αναφέρει ότι «αμβλύνονται ελαφρώς τα μέτωπα» όσον αφορά τη συμμετοχή του οργανισμού στο ελληνικό πρόγραμμα καθώς «τα ηγετικά κλιμάκια του ΔΝΤ δεν απορρίπτουν πλέον κατηγορηματικά τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 3,5% που αξιούνουν οι ευρωπαίοι πιστωτές. (...) Ωστόσο οι ειδικοί του Ταμείου συνεχίζουν να πιστεύουν ότι (...) η επίτευξη πλεονάσματος 1,5% είναι πιο βιώσιμη και λειτουργεί πιο τονωτικά για την ελληνική ανάπτυξη».

«Εξαιτίας της ανεξαρτησίας του, το ΔΝΤ είναι για τον Σόιμπλε ευχή και κατάρα μαζί», σχολιάζει στην ιστοσελίδα του το τηλεοπτικό ειδησεογραφικό δίκτυο N-TV. «Ως ένας υπερεθνικός θεσμός το ΔΝΤ είναι πολιτικά ουδέτερο και διασφαλίζει ότι οι πιστωτές θα παραμείνουν σκληροί έναντι της Ελλάδας. Γι' αυτό ο Σόιμπλε και τα κόμματα της χριστιανικής ένωσης ήθελαν πάση θυσία να συμμετέχει στα προγράμματα διάσωσης. Από την άλλη όμως δεν μπορούν να του ασκήσουν πιέσεις όταν δεν βλέπει τα πράγματα όπως θέλουν οι ίδιοι».

Στα ύψη το χρέος

«Το ΔΝΤ βλέπει το ελληνικό χρέος να εκτοξεύεται στα ύψη» αναφέρει η έντυπη έκδοση της Frankfurter Allgemeine Zeitung: «Το ελληνικό χρέος δεν μπορεί να καταστεί βιώσιμο ούτε εάν υλοποιηθούν πλήρως όλες οι συμπεφωνημένες με τους δανειστές μεταρρυθμίσεις. Σε αυτό το συμπέρασμα καταλήγει το ΔΝΤ στην τελευταία του έκθεση». Γι' αυτό και το Ταμείο ζητά μια «δραστική ελάφρυνση του χρέους».

Η Welt εκτιμά ότι είναι πιθανό η Γερμανία να πρέπει να εγκρίνει κάποιας μορφής ελάφρυνση του ελληνικού χρέους. «Αυτό που ενδιαφέρει τον Σόιμπλε είναι το ύψος της και το χρονικό σημείο που θα συμβεί. Γι' αυτό και παίζει εδώ και μήνες πόκερ με το ΔΝΤ», όπως σημειώνει.

Στο ίδιο μήκος κύματος ο αναλυτής της Baader Bank Ρόμπερτ Χάλμπερ εκτιμά ότι το «χρονικό αυτό σημείο» θα έρθει μετά τις γερμανικές κάλπες. Μιλώντας στο Reuters ο ειδικός επισήμανε ότι «είναι σαφές ότι οι Έλληνες χρειάζονται κούρεμα του χρέους τους, αλλιώς δεν προχωρά τίποτα. Όλοι το γνωρίζουν αυτό, ακόμη και στο Βερολίνο παρότι δεν το λένε δυνατά. Ωστόσο φέτος έχουμε τις ομοσπονδιακές εκλογές, το Σεπτέμβριο ψηφίζουμε. Μέχρι τότε δεν θα συμβεί τίποτα. Μέχρι τότε δεν πρόκειται να μετακινηθεί ούτε το ΔΝΤ. Μετά τις εκλογές όμως θα πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους και να παραδεχθούμε: οι Έλληνες χρειάζονται το κούρεμα αυτό, αλλιώς δεν θα τα καταφέρουν».

Deutsche Welle

Die Welt: Γιατί το πόκερ του Σόιμπλε με το ΔΝΤ μπορεί να γίνει επικίνδυνο

Στη διάσταση απόψεων μεταξύ Βερολίνου και ΔΝΤ σε ό,τι αφορά το ελληνικό πρόγραμμα δανεισμού και τη βιωσιμότητα του χρέους επανέρχεται η εφημερίδα Die Welt και με ανάλυση στην ηλεκτρονική της έκδοση επιχειρεί να εξηγήσει «γιατί το πόκερ του Σόιμπλε με το ΔΝΤ μπορεί να γίνει επικίνδυνο». Ο αρθρογράφος σημειώνει ότι «η Αθήνα θα χρειαστεί το καλοκαίρι φρέσκο χρήμα για την εξυπηρέτηση του χρέους. Η (σ.σ. ελληνική) κυβέρνηση αρνείται ακόμη να εκπληρώσει τους όρους των δανειστών. Παρατηρητές φοβούνται μια νέα αντιπαράθεση με το Βερολίνο».

Το δημοσίευμα επισημαίνει ότι ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε «παραμένει σκληρός» έναντι της Αθήνας ζητώντας πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 3,5% κατά προτίμηση για 10 χρόνια με τη λογική, όπως επισημαίνει ο συντάκτης, ότι «όσο πιο μεγάλο το χρονικό διάστημα τόσο μικρότερες θα είναι οι πρόσθετες χρηματοδοτικές ανάγκες της Αθήνας». Ωστόσο, όπως σημειώνει η Welt, «στην πραγματικότητα όλοι οι εμπλεκόμενοι γνωρίζουν ότι η Ελλάδα δεν θα είναι σε θέση να επιτύχει τόσο υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα για τόσο μεγάλο διάστημα».

Η Welt εκτιμά ότι είναι πιθανό η Γερμανία να πρέπει να εγκρίνει κάποιας μορφής ελάφρυνση του ελληνικού χρέους. «Αυτό που ενδιαφέρει τον Σόιμπλε είναι το ύψος της και το χρονικό σημείο που θα συμβεί. Γι' αυτό και παίζει εδώ και μήνες πόκερ με το ΔΝΤ». Όπως σημειώνει το δημοσίευμα, «κορυφαίοι εκπρόσωποι του ΔΝΤ έχουν επισημάνει επανειλημμένα ότι οι μεταρρυθμίσεις που απαιτεί το Βερολίνο δεν είναι ρεαλιστικές μακροπρόθεσμα και υπερβαίνουν τις δυνατότητες της Ελλάδας».

Οι ισχυρισμοί Σόιμπλε και η έκθεση της βουλής

«Το περιβάλλον του Σόιμπλε παραπέμπει στο ό,τι δεδομένης της αβεβαιότητας κανείς δεν σκέφτεται να πετάξει την Ελλάδα εκτός νομισματικής ένωσης»

Όπως σχολιάζει ο αρθρογράφος, «πάντως το πόκερ του Σόιμπλε δεν είναι εντελώς ακίνδυνο. Επειδή αν ο Τσίπρας, αντίθετα με ό,τι φαίνεται τώρα, δεν υποχωρήσει (σ.σ. στις απαιτήσεις του Βερολίνου) η κρίση θα αναζωπυρωθεί όπως το καλοκαίρι πριν από δύο χρόνια. Σε αντίθεση όμως με το 2015 η Γερμανία βρίσκεται λίγο πριν από τις ομοσπονδιακές εκλογές. Και αν η Ελλάδα δεν υποχωρήσει μέχρι τότε και δεν εφαρμόσει άλλες μεταρρυθμίσεις, ενδέχεται ο Σόιμπλε να αναγκαστεί να δείξει τα φύλλα του. Χωρίς κάποια συμφωνία με την Ελλάδα το ΔΝΤ θα έμενε εκτός του τρέχοντος προγράμματος. Και τότε θα πρέπει ο Σόιμπλε να αποφασίσει εάν θα συστήσει στην ομοσπονδιακή βουλή τόσο κοντά στις εκλογές ένα νέο πακέτο βοήθειας ? χωρίς το ΔΝΤ ως εγγυητή των δεσμεύσεων λιτότητας. Ή εάν θα αποτολήσει μια δεύτερη προσπάθεια για Grexit, παρά την αβέβαιη παγκόσμια πολιτική κατάσταση με τα βάρη λόγω Brexit και Ντόναλντ Τραμπ».

Ωστόσο, όπως επισημαίνει το δημοσίευμα, «το περιβάλλον του Σόιμπλε παραπέμπει στο ό,τι δεδομένης της αβεβαιότητας, κανείς δεν σκέφτεται να πετάξει την Ελλάδα εκτός νομισματικής ένωσης. Αυτό θα είχε υπερβολικό ρίσκο, οι συνέπειες είναι απρόβλεπτες».

Η S?ddeutsche Zeitung αναφέρεται με σύντομο άρθρο σε γνωμοδότηση της επιστημονικής υπηρεσίας της γερμανικής βουλής, που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν χρειάζεται οπωσδήποτε άμεσα νέα απόφαση του κοινοβουλίου εάν αποχωρήσει το ΔΝΤ από το ελληνικό πρόγραμμα, σε αντίθεση με τα όσα υποστηρίζει ο γερμανός υπουργός Οικονομικών. Όπως σχολιάζει η εφημερίδα του Μονάχου, «ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε απειλείται με ήττα στη διαμάχη γύρω από το δανειακό πρόγραμμα της Ελλάδας. Ο υπουργός Οικονομικών, διδάκτωρ Νομικής, αρέσκειται να χρησιμοποιεί στη συζήτηση που αφορά τη δανειακή βοήθεια ειδικές νομικές γνώσεις προκειμένου να καταστήσει τα επιχειρήματά του τόσο σημαντικά ώστε τα αντεπιχειρήματα να μοιάζουν ανώφελα. Ο χριστιανοδημοκράτης πολιτικός ισχυρίζεται ότι το τρέχον τρίτο πρόγραμμα δανεισμού στην πράξη τελειώνει αυτομάτως σε περίπτωση που το ΔΝΤ δεν συμμετάσχει σε αυτό», υπενθυμίζει η SZ, επισημαίνοντας όμως ότι η γνωμοδότηση της βουλής διαψεύδει τον ισχυρισμό του Σόιμπλε. Όπως επισημαίνει τέλος το δημοσίευμα, «το πρόγραμμα θα μπορούσε θεωρητικά να συνεχιστεί ?κάτι που ενδέχεται όμως να απορρίψει η Χριστιανική Ένωση (CDU/CSU). Πολλοί βουλευτές είχαν εγκρίνει την παροχή βοήθειας επειδή ο Σόιμπλε είχε υποσχεθεί ότι το ΔΝΤ θα συμβάλει οικονομικά».

Deutsche Welle

Bruegel: Μόνο μια ενωμένη Ευρώπη μπορεί να αντιμετωπίσει την ηγεσία των ΗΠΑ

Την άποψη ότι η Ευρώπη πρέπει να παραμείνει ενωμένη προκειμένου να αντιμετωπίσει τις διεθνείς προκλήσεις και να διαφυλάξει τα συμφέροντα των πολιτών της εκφράζει το ινστιτούτο Bruegel. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά το ινστιτούτο σε σχόλιο του, η Ευρώπη θα πρέπει να κάνει ξεκάθαρο στον σύμμαχό της, τις ΗΠΑ, ότι δεν θα ανεχτεί σε καμία περίπτωση από την αμερικανική διοίκηση να θέσει σε κίνδυνο τις ευρωπαϊκές αξίες.

Αλλωστε όπως έχει δείξει και η ίδια η ιστορία δεν ήταν λίγες οι φορές που η Ευρώπη ενωμένη σαν μια γροθιά κατάφερε να ορίσει τη μοίρα της. Φαινόμενο που όπως διαπιστώνει ο αρθρογράφος του σχολίου, Εμανουέλ Μουρλόν Ντριόλ, τείνει να ατονίσει τελευταία, με τους Ευρωπαίους ηγέτες, όπως η Αγκελα Μέρκελ και ο Φρανσουά Ολάντ να περιορίζονται σε κάποιες γενικές δηλώσεις ως απάντηση στις επιλογές των ΗΠΑ. Υπάρχει μάλιστα η αντίληψη, αναφέρει το Bruegel, ότι η «Ε.Ε. είναι ένας οργανισμός που αδυνατεί να έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τις επιλογές της αμερικανικής κυβέρνησης.

«Η αντίληψη αυτή πηγάζει από το γεγονός ότι οι ΗΠΑ ανέκαθεν ενθάρρυναν τις προσπάθειες για μια ενωμένη Ευρώπη. Το σχέδιο Μάρσαλ και ο Οργανισμός Ευρωπαϊκής και Οικονομικής Συνεργασίας θεωρούνται άλλωστε ως η αρχή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης μετά το 1945 και αποτελούν τα αρχικά παραδείγματα θετικής ανάμειξης των ΗΠΑ στην Ευρώπη χάρη στην παροχή οικονομικής βοήθειας προς την Ευρώπη. Παράλληλα, οι ΗΠΑ παρείχαν μια στρατιωτική ομπρέλα πάνω από τη δυτική Ευρώπη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο», αναφέρεται στο σχόλιο. Ο αρθρογράφος θέτει λοιπόν το ερώτημα εάν ο αρνητισμός από την πλευρά των ΗΠΑ θα πρέπει να μας εκπλήσσει ή όχι. Παραθέτει μάλιστα και κάποια παραδείγματα της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής που ήταν κατά των ευρωπαϊκών συμφερόντων, ωστόσο, η Ευρώπη κατάφερε να τροποποιήσει την αμερικανική εξωτερική πολιτική στην Ευρώπη.

Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής το τέλος του Ψυχρού Πολέμου είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα, σύμφωνα με τον αρθρογράφο, της επιτυχίας της ευρωπαϊκής διπλωματίας απέναντι στην ηγεμονία των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης.

Αλλά και στο εμπόριο η απάντηση της Ευρώπης ήταν επίσης αποτελεσματική. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι στις αρχές της δεκαετίας του 1980 η Σοβιετική Ένωση άρχισε την κατασκευή ενός αγωγού για την παροχή φυσικού αερίου προς τη δυτική Ευρώπη.

Προκειμένου να το κάνει αυτό, η Σοβιετική Ένωση είχε ανάγκη από χρηματοδότηση, εξοπλισμό και τεχνολογία από τη Δύση. Πολλές δυτικές χώρες καλωσόρισαν την κατασκευή του αγωγού σε αντίθεση με τις ΗΠΑ που επέκριναν την πρωτοβουλία.

Μάλιστα τότε οι ΗΠΑ είχαν βάλει στο στόχαστρο τέσσερα μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Δυτική Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο καθώς είχαν προχωρήσει στη σύναψη συμβολαίων για τον αγωγό. Οι ΗΠΑ είχαν θεωρήσει τότε ότι οι χώρες της Ευρώπης υποστήριζαν την Σοβιετική Ένωση και το 1982 ο τότε Αμερικανός Πρόεδρος, Ρόναλντ Ρίγκαν αποφάσισε την επιβολή εμπόρων σε όλα τα είδη εξοπλισμού που κατασκεύαζαν δυτικές εταιρείες κατόπιν παραγγελίας από αμερικανικές εταιρείες που συνεργάζονταν με τη Σοβιετική Ένωση.

Η κατακραυγή από τις τέσσερις αυτές χώρες της Ευρώπης που ήρθε σαν συντονισμένη απάντηση στην απόφαση Ρίγκαν έκανε τελικά τη διαφορά και οδήγησε στην άρση του εμπόρου.

Παρομοίως και σε θέματα οικονομίας η Ε.Ε., όπως σημειώνει ο αρθρογράφος, στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων κατά καιρούς. Είναι μάλιστα η ίδια η ιστορία της ευρωπαϊκής νομισματικής ολοκλήρωσης που αποδεικνύει την ισχυρή παρουσία της Ευρώπης στο παγκόσμιο στερέωμα που κυριαρχεί το δολάριο αλλά και οι επιβλαβείς διακυμάνσεις του για τις ευρωπαϊκές οικονομίες.

“Σχεδιάζεται νέο ευρωομόλογο από 100 εμπειρογνώμονες”

Σε αποκάλυπτικό άρθρο της, η *Suddeutsche Zeitung* αναφέρει ότι πάνω από 100 εμπειρογνώμονες σε ολόκληρη την Ευρώπη εργάζονται νυκθημερόν για ένα σχέδιο, που φιλοδοξεί να αναδιοργανώσει εκ βάθρων την ανάληψη χρεών στην ευρωζώνη.

Θα πρόκειται για μια μορφή ευρωομολόγου που θα επιτρέπει σε εξασθενημένες χώρες του ευρώ να δημιουργούν χρέη, χωρίς όμως να ευθύνεται η μία για τα χρέη της άλλης. «Υπό τον μανδύα ενός λεγόμενου κυβερνητικού ομολόγου (Sovereign Bond-Backed Securities), τα ομόλογα των επιμέρους κρατών της ευρωζώνης θα συνενώνονται και θα χωρίζονται σε δύο κατηγορίες ρίσκου, υψηλού και χαμηλού. Οι επενδυτές θα μπορούν να επιλέγουν τη μια ή την άλλη κατηγορία, αναλόγως του ρίσκου που θέλουν να πάρουν (?). Το προτέρημα για τους πολέμιους ανάληψης κοινού ρίσκου είναι ότι σε περίπτωση που μια χώρα κινδυνεύσει, τις απώλειες θα κάλυπταν οι επενδυτές και όχι οι άλλες χώρες. Όσο πιο χειροπιαστή όμως γίνεται η εφαρμογή αυτού του ομολόγου, τόσο ενισχύονται οι αντιδράσεις των επικριτών του» επισημαίνει η εφημερίδα.

«Οι μεν υποστηρίζουν ότι η ιδέα δεν είναι πολύ προωθημένη και προτιμούν ένα πραγματικό ομόλογο, οι άλλοι ότι θα γίνει όχημα που θα οδηγήσει στην κοινοτικοποίηση του χρέους. Πάντως για τον εμπνευστή του, τον καθηγητή Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο του Princeton Μάρκος Μπρουναρμάιερ, δεν πρόκειται για ένα ομόλογο που θα επιτρέψει στην Ιταλία ή την Ελλάδα να δημιουργούν πιο εύκολα χρέη» διευκρινίζουν οι αρθρογράφοι και επισημαίνουν ότι η γερμανική κυβέρνηση δεν θέλει εκ των προτέρων να απορρίψει την ιδέα λόγω των τεράστιων προκλήσεων για την ευρωζώνη και την ΕΕ από τη νέα κυβέρνηση Τραμπ και τις εκλογές στην Ολλανδία και τη Γαλλία.

Σε ό,τι αφορά τις Βρυξέλλες γίνονται σκέψεις για να συμπεριληφθεί αυτή η ιδέα στη Λευκή Βίβλο με προτάσεις για την μεταρρύθμιση της Ένωσης που θα παρουσιαστεί στο συμβούλιο κορυφής στη Ρώμη, με αφορμή τη συμπλήρωση 60 χρόνων από την υπογραφή των Συμφωνιών της Ρώμης.

SZ: Ο Σόιμπλε απειλείται με ήττα στη διαμάχη για το δανειακό πρόγραμμα της Ελλάδας

Αναφερόμενη στη γνωμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής της γερμανικής Βουλής ότι δεν χρειάζεται οπωσδήποτε άμεσα νέα απόφαση του κοινοβουλίου, εάν αποχωρήσει το ΔΝΤ από το ελληνικό πρόγραμμα, σε αντίθεση με τα όσα υποστηρίζει ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών, η *Suddeutsche Zeitung* σχολιάζει: «ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε απειλείται με ήττα στη διαμάχη γύρω από το δανειακό πρόγραμμα της Ελλάδας.

Ο υπουργός Οικονομικών, διδάκτωρ Νομικής, αρέσκεται να χρησιμοποιεί -στη συζήτηση που αφορά τη δανειακή βοήθεια- ειδικές νομικές γνώσεις προκειμένου να καταστήσει τα επιχειρήματά του τόσο σημαντικά, ώστε τα αντεπιχειρήματα να μοιάζουν ανώφελα».

Ο χριστιανοδημοκράτης πολιτικός ισχυρίζεται ότι «το τρέχον τρίτο πρόγραμμα δανεισμού στην πράξη τελειώνει αυτομάτως σε περίπτωση που το ΔΝΤ δεν συμμετάσχει σε αυτό» υπενθυμίζει η εφημερίδα του Μονάχου, επισημαίνοντας όμως ότι η γνωμοδότηση της Βουλής διαψεύδει τον ισχυρισμό του Σόιμπλε.

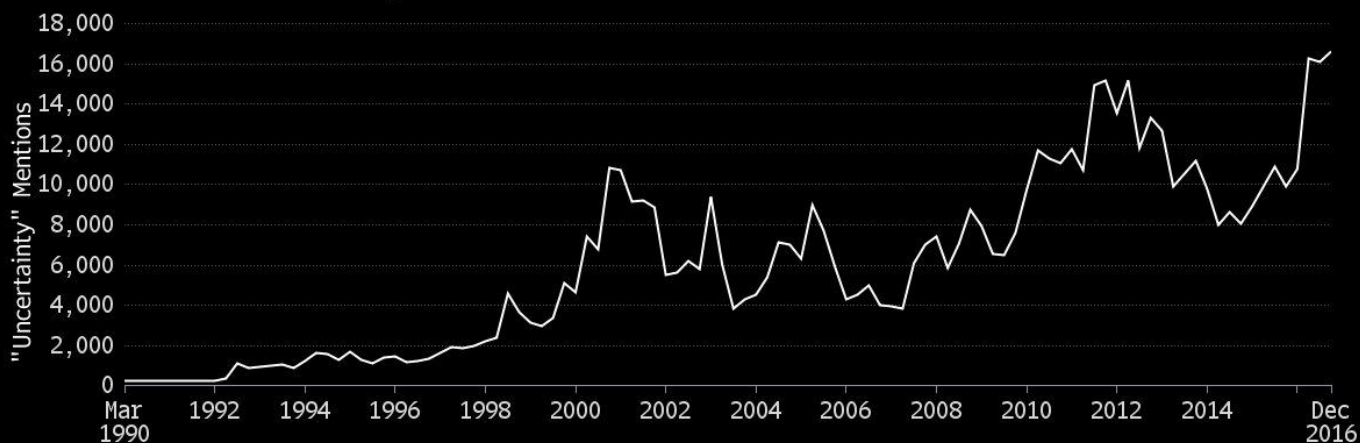
Όπως επισημαίνει τέλος το δημοσίευμα, «το πρόγραμμα θα μπορούσε θεωρητικά να συνεχιστεί - κάτι που ενδέχεται όμως να απορρίψει η Χριστιανική Ένωση (CDU/CSU). Πολλοί βουλευτές είχαν εγκρίνει την παροχή βοήθειας, επειδή ο Σόιμπλε είχε υποσχεθεί ότι το ΔΝΤ θα συμβάλει οικονομικά».

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

The word "uncertainty" is being used at a record rate in media right now.

'Uncertainty' Is At Record Highs

Use of the word is soaring in media stories

Source: Bloomberg

Bloomberg